

ഹംസതുബ്നു അബ്ദിരമുത്വലിബ് (رضي الله عنه)

കഅബയുടെ തണലിൽ ഖുറൈശി പ്രമുഖർ ഇരിക്കുന്നു.

അബൂജഹൽ ആയിരുന്നു സദസ്യരിൽ പ്രധാനി.

അവരുടെ സംസാരവിഷയം പുതിയ പ്രവാചകനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രബോധനവും തന്നെയായിരുന്നു. നാട്ടിന് ബാധിച്ച പുതിയ വിപത്തിന്റെ ഭയാനകതയെ കുറിച്ചു അവർ ആഴത്തിൽ സംസാരിച്ചു. ഹംസ ഇതുകേട്ടു അടുത്തിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

അബൂജഹൽ ഹംസയുടെ മുഖത്ത് നോക്കി പറഞ്ഞു:

‘.....അല്ലെങ്കിൽ മുഹമ്മദിന്റെ ഈ പുറപ്പാട് കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ആപത്ത് ഹംസക്കറിയാഞ്ഞിട്ടാണോ! നമ്മുടെ കണ്ണിൽ പൊടിയിടുകയായിരിക്കും!’

മുഹമ്മദിന്റെ പുറപ്പാട് ആപൽക്കരമോ?

ആയിരിക്കാം.

പക്ഷേ, ആ ദൗത്യം സത്യമാണ്.

മുഹമ്മദ് കള്ളനാവാൻ തരമില്ല.

ആ ജീവിതത്തിൽ കള്ളത്തിന്റെ പോറൽപോലും ഏറ്റിട്ടില്ല. സൂര്യകിരണം പോലെ അത് സംശുദ്ധമാണ്.

ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലും ഒരു കറപോലും ഏറ്റിട്ടില്ലാത്ത മനുഷ്യനെ എങ്ങനെ അവിശ്വസിക്കും!

ഹംസ എപ്പോഴുംചിന്തിക്കുമായിരുന്നു.

ഹംസ(ﷺ) നബി (ﷺ)യുടെ പിതൃവ്യനായിരുന്നുവെങ്കിലും സഹോദരന്മാരെപ്പോലെയാണ് അവർ വളർന്നത്. ഒന്നിച്ചു കളിച്ചു. ഒന്നിച്ചു വളർന്നു.

കൊച്ചുനാളിൽ തന്നെ തന്റെ സഹോദരപുത്രനുണ്ടായിരുന്ന പ്രാപ്തിയും പക്വതയും ഹംസ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു.

നബി(ﷺ)യുടെ ചിന്തയും പ്രവർത്തനങ്ങളും ദൈവിക പന്ഥാവിലേക്കുള്ള ആത്മീയ പ്രകാശനത്തിന് വഴിയൊരുക്കുന്ന രീതിയിൽ മുന്നോട്ടു പോയപ്പോൾ ഹംസ (ﷺ) ഖരൈശി പ്രമുഖരുടെയും നേതാക്കളുടെയും ഇടയിൽ ഉന്നതിയും ഉയർച്ചയും കരസ്ഥമാക്കുമാറ് സംശുദ്ധമായ ഒരു ജീവിതരീതിയാണ് അനുവർത്തിച്ചിരുന്നത്. രണ്ടുപേരുടെയും യുവത്വം വിഭിന്ന മാർഗങ്ങളിലൂടെയാണ് സഞ്ചരിച്ചിരുന്നതെങ്കിലും ഹംസ (ﷺ) തന്റെ സഹോദര പുത്രന്റെ മഹത്വം ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു.

നിപുണനായ ഒരു വേട്ടക്കാരനായിരുന്നു ഹംസ. ഒരു ദിവസം അമ്പും വില്ലുമെടുത്തു പുറപ്പെട്ടു. മരുപ്രദേശങ്ങളിൽ വേട്ടയാടി ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു അദ്ദേഹം നാട്ടിലേക്കു മടങ്ങി. വീട്ടിലെത്തുന്നതിന് മുമ്പ് കഅബയുടെ അടുത്തെത്തിയ പ്ലോൾ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ജദുആന്റെ ഭൃത്യ ഹംസയോട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:

‘കഷ്ടം! നിന്റെ സഹോദരപുത്രൻ മുഹമ്മദിനോട് അബൂജഹൽ എന്തെല്ലാം അക്രമമാണ് ഇപ്പോൾ ഇവിടെ വെച്ച് ചെയ്തത്! മുഹമ്മദ് അവിടെ വെറുതെയിരിക്കുകയായിരുന്നു. പാവം, എന്തൊരക്രമവും തെറിയും!’

ഹംസ ഇതുകേട്ട് തെല്ലൊന്ന് ചിന്തിച്ചു നിന്നു. തന്റെ വില്ല് എടുത്ത് ചുമലിൽ തൂക്കി അദ്ദേഹം നടന്നു. അബൂജഹലിനെ തിരഞ്ഞു. അയാൾ കഅബയുടെ അരികെ ഖുറൈശി പ്രമാണിമാരുമൊത്ത് വെടി പറഞ്ഞിരിക്കുകയായിരുന്നു.

അടുത്തു ചെന്നു ചുമലിലെ വില്ലെടുത്തു അബൂജഹലിന്റെ തലക്ക് ശക്തമായ ഒരടി കൊടുത്തു. സദസ്സിലുണ്ടായിരുന്നവർ അന്ധാളിച്ചുപോയി. ഹംസ അട്ടഹസിച്ചു.

‘മുഹമ്മദിനെ അക്രമിക്കാൻ മാത്രം നീ വളർന്നോ? എങ്കിൽ അതൊന്നു കാണണം. ഞാനും അവന്റെ മതം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു! നീ എന്തു ചെയ്യും?’

അബൂജഹലിന്റെ തലയിൽ നിന്ന് രക്തം ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നെങ്കിലും സദസ്യർക്ക് ഉൽക്കണ്ഠയുണ്ടാക്കിയത് ഹംസയുടെ പ്രഖ്യാപനമായിരുന്നു.

‘ഞാനും അവന്റെ മതം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു!’

ഹംസ മുസ്ലിമാവുകയോ?

ഹംസയെപ്പോലുള്ളവർ മുഹമ്മദിന് പരസ്യമായി സഹായികളായിത്തീരുക! ഖുറൈശികൾക്ക് അത് അചിന്ത്യമായിരുന്നു.

ഹംസ തന്റെ വില്ല് ചുമലിൽ തൂക്കി വീട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചുപോയി.

ചിന്താശീലനും ബുദ്ധിമാനുമായിരുന്നു ഹംസ. അദ്ദേഹം പ്രസ്തുത സംഭവത്തെ കുറിച്ചു ചിന്താമഗ്നനായി കഴിഞ്ഞ സംഭവം അദ്ദേഹത്തെ വളരെയേറെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

നൈമിഷികമായ വികാരവിക്ഷോഭങ്ങൾക്ക് വശംവദനായി തീരുമാനമെടുക്കേണ്ട നിസ്സാരപ്രശ്നമായിരുന്നോ അത്? മുഹമ്മദിന്റെ മതം ശരിതന്നെ. പക്ഷേ പരമ്പരാഗതമായി അനുവർത്തിച്ചുപോന്ന പൂർവ്വികരുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങൾ ഞൊടിയിടകൊണ്ട് കൈവെടിയാമോ?

വിശുദ്ധ കഅബാ മന്ദിരം! അവിടെ പ്രതിഷ്ഠിച്ച ദൈവങ്ങൾ!

എല്ലാം ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിവരുമെന്ന് ഓർത്തപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് വിമ്മിട്ടം തോന്നി. എങ്കിലും തനിക്ക് സത്യമെന്ന് ബോധ്യമായ ഒരു പ്രസ്ഥാനത്തിന് വേണ്ടിയാണല്ലോ എന്ന് ഓർത്ത് അദ്ദേഹം സമാധാനിച്ചു.

ഇതിനെ കുറിച്ച് ഹംസ(ﷺ) പിന്നീട് പറയുകയുണ്ടായി:

‘എന്റെ ജനതയുടെയും പൂർവ്വികരുടെയും മതത്തെ കയ്യൊഴിച്ചപ്പോൾ എനിക്ക് അതിയായ ദുഃഖമുണ്ടായി. ഒരുപോള കണ്ണടക്കാതെ സംശയങ്ങളുടെ നൂലാമാലകളിൽ കെട്ടിമറിഞ്ഞു ഞാൻ രാവുകൾ കഴിച്ചു. ഒരിക്കൽ കഅബയിൽ ചെന്നു എന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്ന് സംശയങ്ങൾ ദുരീകരിക്കാനും സത്യവിശ്വാസത്തിൽ എന്റെ മനസ്സിന് ദൃഢത നൽകാനും അല്ലാഹുവിനോട് ഞാൻ കേണപേക്ഷിച്ചു. പിന്നീട് നബി (ﷺ) എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു. അല്ലാഹു പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിച്ചു. അങ്ങനെ എനിക്ക് വിശ്വാസത്തിൽ ദൃഢത ലഭിച്ചു.’

ഹംസ പരിപൂർണ്ണ മുസ്ലിമായിരുന്നു. നബി(ﷺ)ക്കും നിസ്സഹായരായ അനുചരന്മാർക്കും അദ്ദേഹം വലിയ സഹായിയായി വർത്തിച്ചു.

മുസ്ലിംകളുടെ അണിയിൽ ഹംസ(ﷺ)യെ കാണുന്നത് അബൂജഹലിന് വലിയ അസഹ്യതയുണ്ടാക്കി. അയാൾ ബുറൈശികളെ സദാ അക്രമണത്തിന് പ്രേരിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. എല്ലാ അക്രമങ്ങളും തടുത്തു നിർത്താൻ ഹംസ(ﷺ)ക്ക് സ്വാഭാവികമായും കഴിഞ്ഞില്ല. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെയും ഉമറി(ﷺ)ന്റെയും ഇസ്ലാമ താശ്ശേഷം ബലഹീനരായ മുസ്ലിംകൾക്ക് താങ്ങും തണലുമായി. ഹംസ തന്റെ എല്ലാ കഴിവുകളും ഇസ്ലാമിനുവേണ്ടി വിനിയോഗിച്ചു.

‘അല്ലാഹുവിന്റെ സിംഹം’ എന്ന സ്ഥാനപ്പേർ നബി (ﷺ) അദ്ദേഹത്തിന് നൽകി.

ബദറിൽ കനത്ത പരാജയവുമായി ബുറൈശികൾ മക്കയിലേക്ക് മടങ്ങി. അവരുടെ എണ്ണപ്പെട്ട ഒട്ടേറെ നേതാക്കൾ ആ യുദ്ധത്തിൽ വധിക്കപ്പെട്ടു. അബൂജഹൽ, ഉത്ബത്ത്, ഉഖ്ബത്ത്, ശൈബത്ത്, ഉമയ്യത്ത്, വലീദ് എന്നിവരെല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു.

അബൂസുഹ്യാൻ പ്രതികാരത്തിന്റെ തീജ്ജാല മക്കയിൽ ഊതിക്കത്തിച്ചു.

മുഹമ്മദിന്റെയും ഹംസയുടെയും കഥ കഴിക്കണം!

ഹംസയുടെ പരാക്രമം എടുത്തുപറയത്തക്കതായിരുന്നു.

ബുറൈശികൾ സർവ്വശക്തിയും സംഭരിച്ചു. അടുത്തവർഷം മദീനയെ ലക്ഷ്യമാക്കി പുറപ്പെടാൻ തീരുമാനിച്ചു.

ഹംസയുടെ കാര്യം ജുബൈറുബ്നു മുത്ഇമിന്റെ അടിമയായ വഹ്ശിയെ പ്രത്യേകം ഏൽപ്പിച്ചു. ജുബൈറിന്റെ പതുവുൻ ബദറിൽ വെച്ചായിരുന്നു വധിക്കപ്പെട്ടത്.

ഹംസയെ വധിച്ചാൽ സ്വതന്ത്രനാക്കാമെന്ന് ജുബൈർ വഹ്ശിയോട് വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു.

അബൂസുഹ്യാന്റെ ഭാര്യ ഹിന്ദിന് പിതാവും പിതൃവ്യനും സഹോദരനും സഹോദരപുത്രനും ബദറിൽവെച്ചു നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. അവരിൽ പലരെയും എതിരിട്ടത്

ഹംസ (ﷺ) ആയിരുന്നു. പ്രതികാരംകൊണ്ട് അന്ധയായ ആ സ്ത്രീ വഹ്ശിയെ വിളിച്ചു തന്റെ രത്നഭരണങ്ങൾ കാണിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു:

‘നോക്കൂ, നീ ആ ഹംസയെ വധിച്ചാൽ ഇക്കാണുന്ന ആഭരണങ്ങളെല്ലാം ഞാൻ നിനക്ക് നൽകുന്നതാണ്’

ഹാ! അമൂല്യമായ പ്രതിഫലം! സ്വാതന്ത്ര്യം! വഹ്ശി തുളളിച്ചാടി.

ഉഹ്ദ്ദരണാങ്കണം ചൂടുനിണം കൊണ്ട് അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ടു.

ശത്രുക്കൾ പരാജയത്തിന്റെ വക്കോളമെത്തി. മുസ്ലിംകൾ വിജയത്തിന്റെ പടിവാതിൽക്കലും!

ഉഹ്ദ് പർവ്വതത്തിന്റെ ശിഖരത്തിൽ നിർത്തിയിരുന്ന പാറാവുകാർ നബി(ﷺ)യുടെ ആജ്ഞ ലംഘിച്ച തക്കം നോക്കി ശത്രുക്കൾ വീണ്ടും കടന്നാക്രമിച്ചതോടെ യുദ്ധത്തിന്റെ ഗതി മാറി. മുസ്ലിം സൈന്യത്തിന് തിരിച്ചടി കിട്ടി.

പ്രസ്തുത വിപൽഘട്ടത്തിൽ ഹംസ എല്ലാ കഴിവുകളും പ്രയോഗിച്ചു യുദ്ധം ചെയ്തു. ശത്രുക്കളുടെ ശിരസ്സ് അദ്ദേഹം അരിഞ്ഞു വീഴ്ത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

വഹ്ശി പറയുന്നു:

‘ഞാൻ ചാട്ടുളി പ്രയോഗത്തിൽ അതിസമർത്ഥനായിരുന്നു. എന്റെ പ്രയോഗം ഉന്നം പിഴക്കാറുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഞാൻ തക്കം പാർത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. യുദ്ധങ്ങളിൽ ഹംസ പൊരിഞ്ഞു പൊരുതുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ നേരിടാൻ ആരും ധൈര്യപ്പെട്ടില്ല. സബാഹുബ്നു അബ്ദിൽ ഉസ്സ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്ത് ചെന്നു. ഞൊടിയിടകൊണ്ട് സബാഹിന്റെ തല താഴെ വീണു.

ഞാൻ ഒരു ഈത്തപ്പനമരത്തിന്റെ മറവിൽ പതുങ്ങി മെല്ലെ അടുത്തു ചെന്നു. എന്റെ ചാട്ടുളി എടുത്ത് എറിഞ്ഞു. അത് ഉന്നം പിഴച്ചില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാഭിയിലാണത് കൊണ്ടത്. അദ്ദേഹം എന്റെ നേരെ കുതിച്ചു ചാടി. പക്ഷേ, അപ്പോഴേക്കും അദ്ദേഹം വീണു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഹംസ അവിടെ കിടന്നു മരിച്ചു. ഞാൻ അടുത്തു ചെന്നു എന്റെ ചാട്ടുളി വലിച്ചെടുത്ത് തമ്പിലേക്ക് പോയി. എന്റെ ലക്ഷ്യം പൂർത്തീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു.’

വഹ്ശി പിന്നീട് പറയുമായിരുന്നു: ‘യഥാമ യുദ്ധങ്ങളിൽ കള്ളപ്രവാചകനായ മുസൈലിമ ഒരു കയ്യിൽ വാളുപിടിച്ച് മുസ്ലിംകളോട് പൊരുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഉത്തമനായ ഹംസ(ﷺ)യെ കൊന്ന അതേ ആയുധം കൊണ്ട് നീചനായ മുസൈലിമയെ ഞാൻ എറിഞ്ഞു കൊന്നു. ഉഹ്ദിൽ ഞാൻ ചെയ്ത പാപത്തിന് ഇത് പ്രായശ്ചിത്തമായിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.’

പ്രതികാരവാഞ്ഛര ഹിന്ദിനെ മൃഗത്തേക്കാൾ അധഃപതിപ്പിച്ചു. വഹ്ശി ഹംസ (ﷺ)യുടെ നെഞ്ച് പിളർത്തി കരൾ മാന്തിയെടുത്തു ഹിന്ദിന്റെ മുമ്പിൽ കാഴ്ചവെച്ചു.

അത് കയ്യിലെടുത്ത് ഒരു രക്തരക്ഷസ്സിനെപ്പോലെ ഹിന്ദി നൃത്തമാടി! അത് വായിലിട്ട് കടിച്ചു വലിച്ച് അരിശം തീർത്തു.

ഹിന്ദി പാടി:

‘ബദറിന്റെ പ്രതികാരം തീർത്തിരിക്കുന്നു.

എന്റെ നേർച്ച ഞാൻ വീട്ടിയിരിക്കുന്നു.

വഹ്ശി എന്റെ ഹൃദയത്തിന് കുളിരു പകർന്നിരിക്കുന്നു.’

യുദ്ധം കഴിഞ്ഞു. പ്രവാചകനും അനുയായികളും പർവ്വതപ്രാന്തത്തിലൂടെ രക്തസാക്ഷികളുടെ മൃതദേഹം തിരഞ്ഞു നടന്നു. തന്റെ പിതൃവ്യന്റെ മൃതദേഹം വികൃതമായി കിടക്കുന്നത് നബി(ﷺ) കണ്ടു. കണ്ണീർ തുടച്ചുകൊണ്ടു നബി(ﷺ) പറഞ്ഞു:

‘ഇത്തരം ഒരാപത്ത് എനിക്ക് ഇത്വരെ പിണഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇതിലുപരി ദുഃഖകരമായി ഒരു സംഭവം എനിക്കു നേരിട്ടിട്ടുമില്ല. ഹംസയുടെ സഹോദരി സഫിയ്യ കൂടുതൽ ദുഃഖിക്കുമായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഈ മൃതദേഹം ഞാൻ വന്യമൃഗങ്ങളും പക്ഷികളും തിന്നു നശിപ്പിക്കുമാറ് ഇവിടെ ഉപേക്ഷിക്കുമായിരുന്നു. ഏതെങ്കിലുമൊരുനാളിൽ എനിക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ ജയിക്കാൻ കഴിയുന്ന പക്ഷം ഹംസക്കു പകരം മുപ്പതുപേരെ ഞാൻ കൊന്നു വികൃതമാക്കും, തീർച്ച!’

സഹാബികൾ ആ പ്രഖ്യാപനം ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞു. പക്ഷേ, ഇത് തിരുത്തിക്കൊണ്ട് പിന്നീട് ബുർആന്റെ വചനം അവതരിച്ചു.

‘നിങ്ങൾ പ്രതികാരംചെയ്യുന്ന പക്ഷം ഇങ്ങോട്ടു ചെയ്തത് പോലെ മാത്രം അങ്ങോട്ടും ചെയ്യുക. ക്ഷമ അവലംബിക്കുകയാണെങ്കിൽ ക്ഷമിക്കുന്നവർക്ക് നന്മ. നീ ക്ഷമിക്കുക, അതിന്റെ പ്രതിഫലം അല്ലാഹുവിങ്കലാകുന്നു. നീ അവരെ ഓർത്ത് ദുഃഖിക്കരുത്. ശത്രുക്കളുടെ വഞ്ചനയോർത്ത് വിഷമിക്കുകയും അരുത്. അല്ലാഹു ഭക്തന്മാരുടെയും സജ്ജനങ്ങളുടെയും കൂടെയാകുന്നു.’

രക്തസാക്ഷികളുടെ മൃതദേഹം കഫൻ ചെയ്യപ്പെട്ടു. ആദ്യം ഹംസ(ﷺ)യെ എടുത്ത് പ്രാർത്ഥിക്കാൻ വേണ്ടി മുമ്പിൽ വെച്ചു. നബി (ﷺ) പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് നേതൃത്വം നൽകി. അത് കഴിഞ്ഞു മറ്റൊരു മൃതദേഹം കൊണ്ടുവന്നു വീണ്ടും പ്രാർത്ഥിച്ചു. അതു മാറ്റി വെച്ചു. മൂന്നാമത് മറ്റൊരു രക്തസാക്ഷിയെ മുമ്പിൽ വെച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഇങ്ങനെ എഴുപത് രക്തസാക്ഷികൾക്ക് മാറിമാറി പ്രാർത്ഥിച്ചു. അപ്പോഴെല്ലാം ഹംസയുടെ മൃതദേഹം പ്രാർത്ഥനാസ്ഥലത്തു തന്നെ വെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഫലത്തിൽ ഹംസ(ﷺ)ക്ക് എഴുപതു പ്രാവശ്യം പ്രാർത്ഥന നടന്നു.